

פקודת בתי משפט (הוראות מעבר) (תיקון)

מס' 51 לשנת תש"ט — 1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. פקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח — 1948, תתוקן כך:
 - (א) בסעיף 3 במקום הסעיפים הקטנים (א) ו-(א א) יבוא סעיף קטן זה:

„(א) בית המשפט העליון ישב בהרכב מספר לא זוגי של שופטים כפי שייקבע מדי פעם בפעם על ידי נשיאו, ולא פחות משלושה.“
 - (ב) בסוף סעיף 10 (ב) יוספו המלים הבאות:

„או לשופט אחר של בית המשפט העליון שייקבע לכך על ידי נשיאו לצרכי ענין מסויים או לצרכי סוג מסויים של ענינים.“
2. לפקודה זו ייקרא „פקודת בתי משפט (הוראות מעבר) (תיקון), תש"ט—1949.“ ש

ד' בשבט תש"ט (3 בפברואר 1949)

דוד בן-גוריון

ראש הממשלה

פליכס רוזנבליט

שר המשפטים

דברי הסבר:

לפי פקודת בתי משפט (הוראות מעבר) יושב בית המשפט העליון, הן כבית משפט לערעורים והן כבית דין גבוה לצדק, בהרכב של שלושה שופטים; לפי אותו החוק נמסרו סמכויות ותפקידים מסויימים לנשיא בית המשפט העליון בלבד. הפקודה הנוכחית באה להרשות לנשיא להרכיב בית משפט של יותר משלושה שופטים, וכן להעביר את סמכויותיו לשופט אחר, בכל מקרה שהוא ימצא זאת לנכון.

פקודת עורכי הדין (תיקון)

מס' 52 לשנת תש"ט — 1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. בסעיף 29 לפקודת עורכי הדין, 1938, במקום סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה:

„(2) למרות כל האמור בפקודה זו, רשאי שר המשפטים, בצו שיפורסם בעתון הרשמי, לשנות את שיעורי המסים המפורטים בתוספת הראשונה או לבטלם, וכן לפטור סוגי אנשים מתשלום המסים האמורים, כולם או מקצתם.“

תיקון הפקודה
העיקרית,
מס' 32 ל'ש' 1938

שם 2. לפקודה זו ייקרא "פקודת עורכי הדין (תיקון), תש"ט — 1949".

ד' בשבט תש"ט (3 בפברואר 1949)

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה
פליכס רוזנבליט
שר המשפטים

פקודת החברות (תיקון)

מס' 53 לשנת תש"ט — 1949

מועצת-המדינה הזמנית מחוקקת בזה לאמור:

1. פקודת החברות תתוקן כך:
 - (א) בסעיף 18 (1), אחרי המלים "המסים שהוזכרו בסעיף הקודם", יווספו המלים: "במידה שסילוקם לא נדחה אגב שימוש בסמכות לפי צו של שר המשפטים על פי סעיף 244".
 - (ב) בסעיף 244 תיווסף פסקה זו:

"על אף האמור בפקודה זו, רשאי שר המשפטים, בצו שיפורסם בעתון הרשמי, לקבוע סוגים של חברות אשר לגביהם יהיה הרשם רשאי לדחות את סילוקם של מס רישום, מס הון וכל מס אחר המשתלם לפי פקודה זו, כולו או מקצתו, לתקופה ובתנאים שיקבע הרשם, באישור שר המשפטים, בכל מקרה ומקרה".
2. (א) לגבי משכנתות ושיעבודים אשר המועד החוקי להגשתם לידי הרשם תם בין יום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947) ובין יום י"ב בתשרי תש"ט (15 באוקטובר 1948) תהא הסמכות הנתונה בידי בית המשפט לפי סעיף 132 לפקודת החברות — גם בידי הרשם, אם הבקשה לפי אותו סעיף הוגשה לרשם תוך שלושים יום מיום היכנס פקודה זו לתקפה.
 - (ב) הודעה על כל בקשה שהוגשה לרשם על פי סעיף זה תפורסם על ידיו בעתון הרשמי, והרשם לא ידון בבקשה אלא אחרי תום שלושים יום מיום פרסום ההודעה ואם לא הוגשה לו התנגדות לבקשה תוך אותה תקופה.
 - (ג) הוגשה לרשם התנגדות לבקשה תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה כאמור, יעביר הרשם את הבקשה לבית המשפט אשר ידון בה כאילו היתה היא בקשה שהוגשה לכתחילה לבית המשפט על פי סעיף 132 לפקודת החברות.

שם 3. לפקודה זו ייקרא "פקודת החברות (תיקון), תש"ט — 1949".

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה
פליכס רוזנבליט
שר המשפטים

ד' בשבט תש"ט (3 בפברואר 1949)